

BEN HÜKÜMETİN YERİNDE OLSAM...

Aydınlık Gazetesi, 29 Kasım 2014

Yıldırım Koç

Şimdi “empati” diyorlar. Ben hâlâ “ben onun yerinde olsaydım” diyenlerdenim.

Gelişmeleri anlayabilmek için böyle yaklaşmakta yarar var.

Ben hükümetin yerinde olsaydım, Karayolları taşeron işçilerinin Yol-İş’in önderliğinde 24 Kasım 2014 günü Ankara’da Karayolları Gn.Md. önünde düzenlediği eyleme nasıl bakardım?

Önce sorunu formüle ederdim.

Karayolları Gn.Md. işyerlerinde çalışan 8000 dolayında taşeron işçisi, Yargıtay tarafından da onaylanan iki hakka kavuştu:

1) Çalışmaya başladıkları tarihten itibaren Karayolları Gn.Md. işçisi sayılacaklar.

2) Son beş yıllık dönem için herbirine 70-80 bin lira fark ödenecek.

Kanuna ve yargı kararlarına göre, taşeron işçilerinin bu iki hakkı da var.

Hükümet olarak bu beladan kurtulmak istiyorum.

BÜTÇEYE YENİ YÜK İSTEMİYORLAR

Ekonomik sıkıntılar giderek daha da artıyor; çok ciddi bir ekonomik krizin çarpması olasılığı giderek hızla yükseliyor. Bu koşullarda bütçe harcamalarımı kısma çalışıyorum. Halbuki Karayolları Gn.Md. taşeron işçilerine 7-8 milyon lira (eski parayla, trilyon lira) versem, iş bununla da sınırlı kalmayacak. Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan yüzbinlerce işçiye de bu parayı vermek zorunda kalacağım. Bu da canımı iyice yakacak.

Ben hükümet olsam, bu işçilerin örgütlü olduğu sendikayla görüşürüm. Onlardan, işçilerin zaten kazanılmış olan bu iki hakkından birinden vazgeçmelerini isterim. Kadroya almak sorun değil; onu bir biçimde hallederim. Asıl önemli olan, ekonomik sorunların giderek arttığı koşullarda tüm kamu kesiminde bütçe dengesini alt üst edecek ek yükten kurtulmak.

Sendikayı bir biçimde ikna ederim.

Bunun nasıl olabileceğini artık siz düşünün.

Ancak sendikanın kendi üyelerine karşı da durumu kurtarması gerekiyor.

Sendika da böyle bir eylem düzenler.

AKP YERİNE KARAYOLLARI GN.MD.

Karayolları Gn.Md. taşeron işçilerinin yargı kararlarıyla kazanılmış olan bu iki hakkını vermeyen kim?

Karayolları Gn.Md. mü?

Hayır.

AKP ve Hükümet.

Sendika işçileri toplar; Eskişehir yolu üzerindeki Karayolları Gn.Md. önünde iki saat bağırıp çağırırlar.

Sonra da geldikleri gibi giderler.

Kimin canı yanar?

Kimsenin.

Ankara’nın kıyısında bağırırsalar ne olur, bağırmasalar ne olur? Ben hükümetsem, bu kadarcık bağırma karşılığında yüzmilyonlarca lira verir miyim hiç? Niçin ve neden korkayım ki?

Sendika, AKP’nin önünde protesto eylemi yapamaz, yaptırmam; AKP’nin genel merkez ve il örgütlerini işgal edemez, ettirmeM; AKP’ye oy verilmemesi için bir kampanya başlatamaz; başlattırmam.

Sendika, Başbakanlık veya Maliye Bakanlığı önüne yürümeye de çalışamaz; haddini bilir.

Sendika yetkililerinin bu eylemikte yaptıkları konuşmalarda hükümeti eleştirmelerine de ses çıkarmam. Artık o kadar olacak. Bu kadar hoşgörüyü de gösteririm.

Zaten diğer sendikalar da bu eyleme destek vermez. Taşeron işçileri yalnız bırakılır.

Böyle zayıf ve göstermelik bir eylem bana geri adım atırabilir mi hiç! Beni yüzmilyonlarca lira ödemeye zorlayabilir mi?

Yol-İş’in eylemine bir de bu gözle, hükümetin gözüyle bakın!

Eylem yapılmış oldu.

Bir işe yarar mı? Hayır.

Sendika ne diyor?

Paralardan vazgeçin; sizi kadroya aldırırım.

Hükümet ne diyor?

Paralardan vazgeçin; kadro işini düşünürüz. Belki 4/C'li, yani "geçici personel" yaparız, belki de toplu iş sözleşmesinde yeni işçilerin tabi oldukları düşük ücret cetvelinden işe alırız. Hem kadroya alsak ne olur ki; bir bahanesini bulur sizden yine de kurtuluruz.

İşin içyüzünü bilmeden ve araştırmadan her eylemi kutsayanlara saygıyla duyurulur.